SOL

SEV PANEGYRICA ALLVSIO
DIVO BENEDICTO
DICTA

A D. Hieronymo Bendando Mon. Casinen.

In Comitijs Generalibus Parmæ celebratis.

Bononiæ Typis Io. Baptistæ Ferronij 1640. Super. permissu.

REVERENDISS. PATRI

D. SEBASTIANO SIGHICELLO

Inter Canonicos Sancti Saluatoris Abbati Præstantissimo.

Ircumiuit per aliquot literatorum manus Sol nuper exortus; qui cum eloquentia simul, ac eruditione renideat, visus est dignus, qui etiam è typorum meorum emergat orizonte. Ecce, post paulò natum (Abbas doctissime) & tuis auspicijs. Quàm vero feliciter! In ampliorem in girum excursurus, sui ipsius diem producet; nec ante occidet, quàm plurimi sese mirentur, & forsan admirentur. Et si natiuas aliquas contraxerit maculas, à quibus nec ipse Sol putatur immunis, addito sibi tui nominis splendore, totus fundetur in lucem. Persuadebar vt tibi hac lumina dirigerem, quod

humaniorum literarum æquè celebraris, vt cultor, ac ſacratioris ſapiētiæ cōſultus. Noui etiam Auctorem tui obſeruantiſsimum, quem cum ſæpè Collegam tuum audiueris, vel in tradēdis Theologiæ laureis orantē, vel edocentē in Cathedris, vti tibi ſimillimū, cognitus es mutua dilectione venerari. Quomodo dubitaſſē ergo, ne ejus ſcripta libenter legiſſes, quem vnicè colis? Addo hoc mei in te monumentum obſequij fuiſſe opportunè vulgatum, ne ſuſpicatus eſſes, me, meoſq; qui Illuſtriſsimo Patruo tuo Epiſcopo Fauentino dudum inſeruire cæpimus, & tibi ſucceſsiuè multoties, in nimia officiorum dilatione defeciſſe. Si votum hoc meum, veluti reuerentiæ ſignificationem accipies, fiet vt ad maiora offerenda diſponar. Vale.

Paternitatis tuæ Reuerendiſs.

Deuinctiſsimus Seruus

Io. Baptiſta Ferronius.

Poſ-

POSSEM fortasse plenius vobiscum impendere gratulationis officium N N. quòd hactenus tot itinerum labores emensi, hùc tandem aduentastis incolumes celebraturi Comitia. Imo verò peropportuna mihi laudandi vos offerretur occasio, ac paria laudationis argumenta suppeterent, siuè vestram rei monasticæ politiam, siuè cum moribus doctrinæ concentum, siuè denique animos vestros varijs locorum interstitijs nuper ábiunctos, nunc vnanimi ardore hìc in vestræ Congregationis regimen conspirantes commemorarem. Hæc enim omnia, vel etiam singula perlustrare discursu, inuidendum laudis vestræ foret encomium. Atqui, SOLEM, quem proposuistis hodie suspiciendum ac cõmendandũ (BENEDICTVM inquã) & mihi erit intueri perarduum, & condignis venerari præconijs, prope impossibile. Etenim habetis oculi insolitus ausus, irritusque conatus est velle mirari Solem defixis palpebris, quem cum solùm conniuendo suspectet, verius inuisum speculabitur, quam visum. Si SOLEM obiecistis, cur rogo illi noctuam admouistis, cui grauius est nihil, quàm Solis sustinere conspectum? Perinde quasi deessent huic Ioannis Euãgelistæ Cænobio Aquilæ, quæ viuaciori oculorum acie suum Solem aspicerent? Aut forsan Florentissimi huius Parmensis literarum viridarij verna feracitas heliotropia non tulit, quæ abeuntem quaquaversum Solem ad occasum vsque sympatico comitentur intuitu? Quid ergo seligere flosculum, qui incalescente meridie flacescit statim in vesperali defluuio? Quò spectat vestrum iam penetraui consilium. Mihi hanc ideo prouinciam demandastis, vt in quo nulla sublucet dicendi perspicuitas, eiusdem in opacitate stili, atque duritie

splen-

ſplēdeat magis oppoſiti radij reflexũ lumē. Sic etiā in appēſa graphide EXORIENTI SOLI FVGANDAM cõſociaſtis,& NOCTEM,vt per vmbrarũ receſſus lux euibrata ſplendidius niteat in facie tenebrarum. Sit vt vultis; ſaltem,vt hunc SOLEM exornem;non eſt opus mihi lumina laudum aliunde mutuari, neque adſcitos emendicare fulgores, cum ingeniti, cum proprij ſatis hic, ac ſuperabundent.

Quàm appoſitè Planetarum principe Patriarcha noſter exprimitur? Sit ſanè Sanctorum cuilibet decus ſuum, & laus: non video tamen, quiſnam cœnobitarum æquiori lance comparandus ſit SOLI, quàm Benedictus. Nec Benedictus potuit exemplari alio ſimilius configurari, quam SOLIS. Vtriuſque attributa Principatus,neceſſitas, ſplendor, vnitas pari tenore concordant adeo,vt,quod eſt SOL inter aſtra,inter clauſtra idem ſit Benedictus. Sine Sole dictitabat Heraclitus noctem in orbe fore perpetuam : de Benedicto idem ille, qui ante purpuram etiam viſus eſt hiſtoricorum Eminentiſſimus Baronius, inquam ita teſtatur. *Tempore, quo vniuerſa Italia, Gallia, Hiſpania, atq; Africa à Gothis,& Vvandalis Hæreticis Arianis poſſidebantur orienſq; penè totus eſſet infectus hæreſibus; in tam terræ noctis obſcuritate, denſaq; caligine, eiuſmodi claritudo lucis effulſit, quam vniuerſus Catholicus orbis illuſtraretur.*

Funeſtabat vniuerſum NOX atra infidelitatis,lumen fidei iam vel occiderat occiſorum ſanguineo merſum Oceano, vel plurimorum ſuperſtitum perfidia tenebrabatur. Charitas ipſa, quæ ſuis faculis in lucis poteſt eſſe ſubſidiũ, aut cum fidelitate habuit commune occaſum, vel ſi qua ſcintilla ſupererat, in illius NOCTIS algore luminis plerũque perpeſſa deliquium extinguebatur. Trepidabat electo-

ctorum frequentèr tentata fiducia, dum in nocturno silentio, cum ceteris rebus reticeret quoque prædicationis eloquium. Nox quæ vigilantibus solet esse molesta, molestior reddebatur ob metum; terrificæ namque Tyrannorum laruæ, horrendiq; lictorum assultus, trepidantes vel detrudebant ad specus, vel Idolorum cultui curuabant vti triumphata mancipia. Omnino suo deflorata nitore squallebat Ecclesia, perinde ac Catholicorum sol extremum suæ lucis diē obijsset, aut inter errorū hæresumq; caligines delituisset illumis. Sed ecce suspirati SOLIS INSVETVS ORTVS (Dixisses) sicut post diuturnam Cœli procellam, productamque plus nimio noctem SOL quam alias opportunior exoritur, ità deplorato sæculo. NVNQVAM OPPORTVNIVS poterat concedi luminare præsidium.

Fuit Nursia nostri SOLIS felix Orizon; cuius natalitius splendor extitit adeo clarus, vt illi laudem non secus, ac soli lumen erogare superfluat. Narrasse sufficiat ex illa familia traduxisse cunabula, à qua similiter se prognatos Imperatores multi, suæ domus primarias inter glorias enumerant. Itaque imperium ipsum nihil illi esset vltra splendoris allaturum. Vbi verò primùm huius SOLIS crepuscula ridere cæperunt manè pueritiæ; quale tùm auspicatum specimen ineuntis diei? Sequebatur aurora virtutum omnium illuminata splēdoribus; & quidem fides purissimo rutilabat albore, pellucidis ardebat facibus charitas, & immaturæ innocentiæ infantes adhuc radij fulgurabant. Quo excresceet hæc pueritia? qualisque illius in virilitate meridianus feruor, si tale ENASCENTIS SOLIS MATVTINVM illuxit? spectabiliores in ætate tantilla, quæ voluptatibus propensior indulget, quàm in senectute virtutes: sic etiam Sol est in oriente pulchrior, quàm dum vergit accubiturus in vesperas.

Vix

Vix autem in ephebum euaſerat, cùm Romam, vt iuuenilis ætas liberalibus ſtudijs informaretur, adiuit. Reor ad Vrbem properaſſe, vt illò lætiſſimum diem ſui ipſius Lucifer ipſe deportaret, ac Orbi toti futuræ ſerenitatis conteſtaretur auſpicium. Ibidem immorans, quantum per illam licuit ætatem, inter cætera hoc etiam didicit, multos per ſtudiorum callem obliquato progreſſu vitiorum ductos in lapſum, & in ſcientiarum quæſtu probitatis pauperiem contraxiſse. Ille tamen inter ſcurrile iuuenum ſodalitium, nullo internarum ſordium dehoneſtamento maculabatur. Ne miremini (Auditores) ſimiliter SOL ſuper calcato cęno nulla conſpurcatis alluuie, ſed impollutis radijs expatiatur. In grammatico ſtudio per declinationes vitiorum eruditus eſt, quo tramite ad veræ ſapientiæ faſtigium deueniretur. Poſt habitis propterea ſcientijs, vel illis, quæ errorum obſcuritati miſcentur, vel quas fuſcata morum turpat obſcænitas, vel quæ tumidi faſtus inumbrantur fuligine, ad illam ſuſpirauit doctrinā, quam omnibus depuratam nubeculis docemur ſolùm à Patre luminum inſpiratam. Romanam ergo frequentiam ſublacenſi ſolitudine commutauit, & à Gymnaſio properus feſtinauit ad antrum. Veſper tùm Romuleam plagam inopacauit, à cuius emiſphærio tam fulgidum iubar abſceſſerat.

Sed quò te vertes Benedicte? ad Eremum? Prærupta igitur ſine cliuo ſaxa petes, humano forſan nondum impreſsa veſtigio? Cauearum ergo ſpelæa, ſolitarios cautes, in hoſpitas ſpecus ciuilis hoſpes habitabis? Nec frequentiori commercio aſsuetum animum abſterrebunt cryptarum illa ſepulchra, vel ipſis perhorrenda feris? In hoc etiam SOLIS æmulator appares; vt enim enaſcereris illuſtrior voluiſti quaſi occidendo peragrare ſub terram. Ad-

mitte

mitte saltem me ad vsque desertum tibi comitem, relaturum indè sacri specus concessos honores.

Ad Sublaci tandem latebrosa montis deuenit, quæ, vt tanti syderis fuerunt accessu dignata, cum æthereis campis de claritate iure contenderunt. Quæ pietatis exercitia cogitatis ibidem triennali spacio peracta? continuata ducebatur oratio, sola ad seueriores cruciatus diuersione discreta. Habeat licet coronam gloriæ martyrium, & inter cruentas manus in fata cedere sit ad monumentum laudis; breuiusculo tamen vnius horæ tempusculo agon absoluitur, quia tarditatis impatiens Tyrannorum immanitas intempestum extorquet debitum mortalitatis. At in ærumnali vita diutinum sibi supplicium viuere, est longè maius dignitate martyrij. O quoties imaginor Panigyristæ nostri intra conuallium sinus Dei decātatas laudes in Cœlorum concauis Echo formasse: atque ad illos telluris hiatus Angelorum traxisse choros: ibique cælestes cātus modulis immistos humanis? Quoties turmatim aduenisse Seraphim, vt nouum forsan genus amoris ediscerent? Vt diuini amoris incendio conflagrantis hominis mirarentur ardores? Qualis verò tum Principis tenebrarum inuidus furor, qui persentiscebat, suum Regnum desolatum iri ad mox futurum nostri SOLIS ORIENTEM? Arte fallendi peritissimus hostis technas omnes, insidias omnes moliebatur, omnia ad dolos, ad fraudes cuncta construebat, vt lucidioris ætatis prodromum hunc quomodocunque obnubilaret. Proinde illorum criminum labes excogitabat, quæ præ cæteris solent in obscurare peccantes: ad impuræ, inquam, carnis scelera stygius leno confingebat allicia. Non tam enim nubila Cœlum, nec tam caligo Solem, quàm libido mentem obumbrat. Adfuit demum per illa solitudinis amica silentia peragranti

incolæ vaferrimus hostis, & fœmineæ supra stuporem efformato venustatis idolo, intemeratum animum pellicator exagitauit. Indixit crudelius bellum obiecta mulieris forma quondam ab illo quidem inspecta, despecta tamen, quæ ac si suum esset vindicatura contemptum, poscebat propriæ speciei idololatram, quem antea eiusdem ægrè viderat contemptorem. Athleta noster de hostibus triumphare solitus, ab vehementi cogitationis impulsu concussus est. Oculi illius ferarum solum gnari conspectuum recreabantur insolentis formositatis mentali præsentia, & incipiebat appeti consors peregrina, quasi ad solitarij profutura solatium. Quantùm heu! heu quantum robur sexus infirmioris! valet, quem fortiori marte hostes non potuerunt, amica puella debiliori Venere expugnare. Collidebat Benedicti mentem infandæ voluptatis cum castitate conflictus, hinc sanior Diuinorum charitas, inde vesana eluctatura cupiditas adstabat: vtrinque feruidè pugnata dimicatio. Inter ancipitem monomachiam mens agitata, modo illecebrosas exaudiebat instātias, interdum inuicto moderata consilio pendentem corrigebat assensum. Procax tamen spectaculū importuniùs se se in prospectum insinuauit, & petulanti lenocinio ferè dementatum seduxerat. Mundus tunc profugum, ac desertorem suum reuocabat instanter, sequè mox recepturum fidebat, vt ciuem, quem nuper conclamauit extorrem. Et qui dudū ab vrbanis otijs ad siluestres ærumnas promptus accesserat, è postliminio ad mollities Vrbis reducem meditabatur aduentum. Nostis vt frigidæ libīdinis flammæ possint puritatis caligare candorem? Et cœlestem amorem fornicariæ tedæ impudicis halitibus contemerare? Ea nimirum sorte, qua SOL postquam adoleuerit excitatis suo calore vaporibus solet offundi, qui ab

eois tractibus clarissimus visebatur. Erat iam iam agoni cessurus, & blandientis illusionis venturus in deditionem, dum qui pro agonotheta resederat Deus luctatori suo auxilio succurrrit; Illo auxilio, quod frequenter militem in lucta deserit, vt innatæ debilitatis admonitus, fateatur spiritales nequitias superno solum superari iuuamine.

Postquam cępit suffultus animus carnis præualere conatibus, arbitror illum tùm sibi nuperrimè à se ipso degeneri hæc sugillando exprobrasse. Itane verò parum duraui charitatem, vt ab illa desciscerem in molles affectus? Non pudebat ergo iuratæ castitatis non stare decretis? miserum me propè fuit; vt adulationi concederem voluptuariæ Sirenis, quæ auditorem suum primo complexata congressu dedit naufragio. Neque vigiliæ, oratio, inedia, & id genus torsiones potuerunt æmulæ meæ sæpius correcta fræna moderari? Et hos insultus feram inulius? Depereat caro magis, si semper rebellatrix spiritus detrectat imperium. Vix hæc obiecerat, dum ad vicinos vepres se conuertens, carnalis iniuriæ testes illos, ac vindices inclamauit. Nudus inde se in spinarum sagittas iniecit præcipitem, credo, vt pudicitiæ rosa non defrondaretur tam peruia luxuriosæ cantaridi, sed inter præsidiarios dumos incorruptior asseruaretur. Excruciabiliter admodum læsus à sentibus, illęsus restitit cupidinis iaculis, amoreque in dolorem degenerato, confessus est, plura spicula, eademque acriora dumetum euaginasse, quàm cupidinis pharetram. Voluit totum dilaniare nudum corpus, vt totum pudici cruoris decor circumuestiret, neuè aliqua illius particula se iactaret inuictam. Martyrij corona solum caput redimire consueuit, toti corpori Benedictus vrticarum serta contexuit; vt intelligeres, nescio quid gloriosius esse martyrio tot vulnera, quæ morti multiplicatæ

 suf-

fuiss:erent. In se ipsum his impietatis officijs piè ferociuit, asperiorem quoque lanienam nouaturus, nisi malè suada sensuum procacitas lasciuire destitisset. Vah subdola caro, quæ tuis stimulis agonistam nostrum compungebas; tunc certè mille confixa mucronibus tabescebas inglo- ria, & in rogo, quem alij paraueras ipsa torquebaris exu- sta spinarum ardoribus. O gloriosa spineta, quæ sacro ir- rorata cruore in roseas coronas effloruistis ad triumphū aptiora, quàm palmæ, quàm laurus? Venereas faces ex- tinxistis vestris incendijs: vestri cuspides Cupidinis obtu- derunt acumina. Sauciastis equidem, at vero salubriter; & quò magis exanimastis corpus, eò reuixit vegetior ani- mus. Interijsset Benedictus, nisi vos inter discerptus to- tus occubuisset: nisi febricitantem luxuria sanguinem tot sectis venis depulisset, & eius vicibus purgatiores spiritus, qui ad vitam magis conferunt successissent. Neque splen- didius vti SOL vnquam enituisset, nisi intra Rueti confla- grationes libidinis etiam fumus euanuisset. Hic SOLI si- millimum vobis Benedictum ostendo, modò stabiliendæ fidei poeticum non refragetur inuentum. SOL (Apollo inquam) Pythonem serpentem horrendum, vel (vt veriùs dicas) è putrefacto solo vaporem, qui sursum nimbos e- uomens sibi minitabatur occasum, suis radijs, quasi sagit- tis inflictis transfodit, siue (si mauis) calore consumpsit. Minus est, quod de illo finxit Antiquitas, eò quod hic pu- gil illustris peregit. Non sanè imaginarium, sed indomi- tum verè Monstrum (carnem loquor) innumeris dilace- rauit aculeis. Vnde Pausanias, & Pindarus hìc Pythia cer- tamina honestius concelebrarent, ac gloriosiores, quàm ex Æsculo, vel Apio Apollini meo coronas attexerent. Succurrit modò Auditores, quod oblitus omiseram; quare voluptuosæ Veneris domum SOL noster non est

ingreſſus? ſcitis quare? quia probè ſciebat Solarem quoque Planetam domi Veneris ſuæ virtutis iacturam facere, ac luminis ſubire decrementum. Auſteritatis potius, interruptæq; pugnæ cum hoſtibus proſecutus eſt curſum, quouſq; in altiori meritorum ſigno conſcendens luminoſæ ſanctitatis incrementa ſuſciperet. Non ſecus ac cum pugnacis Martis manſionem SOL intrat, vigoris inde plenius reſumit augmentum.

Sed nunc iam ſentio imminere meridiem, quippe cum defixis oculis benedictinos intentior ſplendores intueor, in torrida ta veluti Zona nimietas luminis ſuſpectātis imburit acceſſus. Referunt poſt ereptam è cogitatæ mulieris manibus victoriam, triumphalis currus ita ſtitiſſe rotas, vt poſt hac in caſus non ſint prolapſæ periculum, ſed vt in meridiano ſolſtitio, ibi permanſuras æternum. Putarem exinde diuinum hunc Phœbum ſanctimoniæ luculentius lumen effudiſſe, SOLIS quidem ad inſtar, qui de fluctibus in imbres nubium deuictis turmis, profuſiorem lucem ad remotiores partes victorioſus amandat. Hoc indubiè ſignificatis in ſtemmate, in quo ruere cernimus ELIMINATAM NOCTEM, contractaſque ad confinia lucis VMBRAS aperire diei locum. O quot illud meridiale fulgetrum longæ deſidiæ indormientes ad vitæ vigilias exciuit! Quot accidiæ letargo preſſos, vitiorumque oppletos angoribus (morbi .n. ingraueſcunt nocte) pietatis calore refecit, releuauit. Imò quot interceptos iam morte viuacitati reddiderit aperirem, niſi inde etiam aperirentur ſepulcretá in aſpectus veſtri faſtidium. Obſeruate ſaltem, cuius virtutis eſſet non ſolum viuificæ, ſed etiam accerſentis, attrahentiſque, cuius ſimilem in Rege ſyderum demiramini Maurum, Placidumque Quirinales Dynaſtas à parētum vlnis auulſit adhuc impuberes; tunc

 porrò

porrò cum cariori teneritatis amplexu captiuos teneret amor genitorum. Quis dum Benedictum Maurum inter, ac Placidum vidisset medium, non dixisset, Sol est in Geminis? Et quis nam dum Benedicto iubente, currenti per flumina Mauro, præstari siccum inspexisset obsequium, non miratus exclamasset, ecce radius Solis? Cumq; Maurus ad Gallos, ad Siculos Placidum audisset delegatos, vtrumq; vtrique Regno Christi pacem prænuntiaturum, ecquis nõ indicasset illos, vt geminatam Iridem aduerso Sole virtutum mille coloribus perornatam? deficeret prius hic dies, si eiusmodi vellem connumerare viros, quos sibi vti SOLI socios adiungens fecit catholici firmamenti lucidas sphæras, vel (nisi repugnetis Astronomis) sui ipsius satellites, ac laterales stellas.

Dudum à Delis,&Delphis ad castrum Cassinense cultum Apollinis transtulerat cæca Religio, ibiq; putati numinis structa delubra iniquo ritu excolebantur. A Sublacensi iugo vidit(ecquid non videat SOL oculus Mundi?) odorato thure competitori suo aras halare, quibus superstitionis nigrore vicinia tota fumigabatur. Non tam per hiemem caligantis noctis conglaciantur vmbræ, quàm vbi adoratus Apollo irradiabat, suo namq; lumine cum oculis cæcauerat corda litantium, & ad sui præsentiam dies nunquam, nox semper infidelitatis incubabat, obscuriores etiam tenebras emissurus cymerijs vmbris. Irridenda ne hæc, an miseranda fidelitas, quæ cęcutit in lumine, errat in Sole.

Tantam perosus impietatem eò venit ocyssimè, emulique sui indignis destructis fanis, dignissimo numini templa construxit. Videlicet, vt se veræ lucis certiorem Phœbum, clariorem SOLEM factis assereret. Neget qui potest BENEDICTVM tanquam SOLEM turbido seculo

na-

natum, dum nec Phœbus ipse differetur, qui tum suæ lucis diminutam gloriam indoluit; & quod Benedicti non emerges quidem, sed vix vmbra esset operta facie impalluit.

Quid A. vlteriora argumenta disquiritis? Addam quod refert Eschyles, cui tota consentiens subscripsit vetustas, Apollinem è Tripode dare petentibus responsa solitum, & vt diuinationis magistrum scrutatoribus reuelasse ventura; Cui etiam dicatum cycnum, qui sui obitus diei præsagus præmittit suis funeribus harmonicam parentando lætitiam, ac si gratuletur sibi transactæ vitæ malorum euasisse frequentiam, vel speret felicioris mortis se perfuncturum solamine. Sed hæc incredulæ sunt credulitatis simulata mendacia, quæ præstigijs ænigmatum fidem illuserunt infidam. Phœbus noster Propheta veracior, qui nunquam fuit fallaciæ conuictus, nisi cum falleret spiritales hostes. Totilam aliosque testor, quibus futura cuncta diuinauit ad punctum, suiq; decubitus statam horam in Cycni modum præcinuerat. Vnum adhuc attendite (Domini) & ne viuam nisi almum Patrem SOLIS ideam esse deieretis. Duodenas sibi suisq; domos erexit; non hoc solum puto consilio, vt omnia misericordię opera se fecisse monstraret, quæ bis senario numero concluduntur, sed vt solem videretur imitari, qui & ipse in Ecliptica per duodecim stationes inerrans suis circulis regit Vniuersum. Quis autem nesciat ab illis ædibus vti ab artium scientiarumq; omnium seminarijs prouenisse viros, qui ecclesiasticum orbem gubernarunt, & sæcularem? Non recensebo cuicunq; notissima. Nec expectetis Herois mei extructos laudum aceruos; non id meditabatur animus, nec munus Encomiastæ suscepi. Et Benedictus hoc quoq; habet cum Sole commune, vt sicut non inspi-

inſpicit ſolarem globum, quin oculus obſtupeſcat, ita iſtius affluentia laudum æquè audientium aures, ac enarrantis mentem ſtupor inuaderet. Sed quid amplius ſimilia proferam? Si SOL è terrenis viſceribus puriores ſpiritus ſuſtollit ad æthera, vt in aere quoq; cometarum Cælum efformet. Quot terrenos affectus hominum Monarcha noſter cæleſtes tranſmutauit in ſpiritus? Quotuè beatorum Empyreo fixit animatas ſtellas? Ille dicitur dux aſtrorum, & Princeps, quia illorum quodcunq; luminis maieſtate præcedit. Quis eat inficias, Principem Cænobitarum Benedictum, qui in occiduis hiſce plagis longiſſimo temporum interuallo præfulſit cæteris? A SOLE ſuam reliqua ſydera lucem mutuantur. Non aliunde inſtituti ſui rationem, ac typum, quàm a Benedictinis legibus ſumpſerunt clauſtrales alij. Fontem lucis vocabat Solem Heraclitus; Quid ni appellemus Sanctiſſimum Patrem inexhauſtum fontem; à quo plurium Congregationum corriuantes riuuli fidelium campos fæcundant vberrimè? Nominant pleriq; Solem cor Cœli, quod illius teneat medium. Et vos proportione iuſtiori Benedictum Eccleſiaſtici corporis Cor nuncupabitis, ſi recordemini ab ipſo (veluti a corde ſpiritus) plures enatos Alumnos, qui omnia Eccleſiæ membra multis ſeculis direxerunt. Monarchæ titulo permulti Solem honeſtarunt, quòd vni illius regimini iniungatur cura mortalium. Perluſtrate vos animo oras Terrarum omnes a naſcentis Solis cunabulis, vſq; ad illud, in quod cadit ſepulcrum, & reperietis plurium Regnorum intra ſua clauſtra recepiſſe Reges, vel è Clauſtris Reges cum fœnore reſtituiſſe Regnis, aut de Mundi Imperij pluries prouidiſſe Vicarijs.

Ad ſummum accedat nouus Archimedes, & per pœnitiores Cœlorum ſinus aberret curioſius noua Solis vocabula

bula vestigaturus. Item eadem vos tanquam sibi propria magis in numerato habere Benedictum inuenietis.

Verum tamen fateamur N. N. & sua concedamus vtriq; discrimina. BENEDICTVM, & SOLEM, vsq; huc per mutuam nominum, proprietatumque communicationem expressimus, quos tamē in his discriminatos agnoscimus. Nostræ ætatis Astronomorum occulatiores, maculis recenter inuentis, quibusdam quasi vmbrosis neuis faciem Solis deuenustatam euulgant. In Benedicto inuidia ipsa nihil notat erratum, quod probris queat incessere. Liuor ipse, cui genuinum est maledictū nostrum SOLEM vocat BENEDICTVM. Sol semper recidiuus non oritur, quin pergat ad casum luminisq; vices sempiterna lege variando sæpè se reperit in Eclipsi. Benedictus altum Cæli meridiem conscendit occasurus nunquam, nullaq; seculorum peracta serie eclipsandus.

Hic tandem oculos cogor deijcere, quoniam penitus à vehemēti fulgore sit hebetatus obtutus. Si visus sum vobis clariores Benedicti splendores, nec vidisse, nec ostendisse videndos, defectus meos excusat Chrysippi parœmia; ea est, vt minus videatur Sol, quo magis videtur, quia verè aspicienti subripitur, & cum ipsum tibi comprehendisse videris, sentis se à possidentis comprehensione deducere. Si obscuro sermocinabar alloquio: quid mirum? in facie Solis nihil afferri potest, quod splendeat. Si Primatem nostrum vti spirantem Solis simulacrum non pingebam: & vnde vidistis vos, vnquam in obscuritate sermonis, elucere colores eloquentiæ? Sufficiet mihi si atrore discursus adumbrauerim, imitabar .n. illius stēmatis exemplum, quod sicut tenebrarum ostendit, cum LVCE consortium; ita ego splendidissimum Patrem vmbratili narratione simulaui.

Hacte-

Hactenus vti cicada Solis excitata calore perstrepebā; nunc quia confusionis NOX mihi mentem infuscat, & oculos, stridentes voculas suspendo. Mox verò canoræ magis huc aduolabunt lusciniæ, quæ æquè per SOLIS æstum, atq; per NOCTIS vmbras, suauioris artis gratioribus modulis cantabunt.

V. D. Ludouicus Modronus Pœnit. pro Eminentiss. & Reuerendiss. D. Card. Archiepisc.

Imprimatur. Fr. Io Vincentius de Garrexio Lect. Theol. Vic. S. Officij Bonon.